

5 eller 10 Aar. Jeg tror dog rigtignok, at 5 Aar slet ikke ville slaa til, ikke ville udrette noget, men jeg tvivler for øvrigt ogsaa højligt paa, at selv de 10 Aar ville slaa til. Det er meget muligt, at det vil vise sig, at man er kommen for sent; 20 Par ynglekræftige Fugle ere meget lidt at bygge paa. Hvad der blev anført af den ærede Indleder, skal jeg bekræfte, da det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) syntes at lægge Vægt paa, om jeg kunde bekræfte det. For saa vidt jeg da er rigtig underrettet, skal jeg bekræfte Rigtigheden af, at Fuglen kun lægger 2 Æg om Aaret. Denne Oplysning skriver sig nærmest fra et Skrift, som i sin Tid, i 1862, er udgivet af Sysselmand Müller, og hvori han omtaler denne Fugl. Da var den endnu saa talrig, at den byggede kolonivis hvad den ikke gør mere. I dette Skrift omtales det netop, at den kun lægger to Æg om Aaret, og det paa den bare Mark. Som den ærede sidste Taler bemærkede, kan man næppe gøre Regning paa at faa to Fugle om Aaret af disse Æg, idet Ungerne vistnok ville være meget udsatte. Ligesom nemlig Storkjoven røver fra andre Fugle, er der ogsaa Fugle, der røve fra den, og Kragerne og Ravnene paa Færøerne spise vistnok med samme Appetit Storkjovens som andre Fugles Æg og Unger. Jeg frygter for, at det vil gaa meget langsomt med denne Fuglearts Formerelse, hvis den overhovedet kan lykkes. Den er nemlig ikke videre gunstig stillet lige over for sine Fjender. Den er vel en Rovfugl, men lader sig paa den anden Side ogsaa let fange. Den jager ikke blot Maager, men fisker ogsaa selvstændig, navnlig fra Sildestimerne, og naar man paa en Krog sætter nogen Agn, o: Spæk, Fiskelever eller deslige, er den ikke vanskelig at fange, idet den kaster sig ned for at tage Agnen. Den vægger ogsaa med stor Ihærdighed og Tapperhed sin Rede, ja, selv naar nogen blot nærmer sig, styrter den løs paa vedkommende og udsætter sig derved selv for Fare. Jeg tror, som sagt, ikke, at det vil gaa saa meget hurtigt med at faa denne Fugleart formeret, men skal dog ikke have noget imod, at man nu indskrænker sig til 5 Aar. At Bevarelsen af denne Fugl skulde have nogen som helst nævneværdig Betydning for Fuglefangsten og Bevaringen af Smaadyr paa Færøerne, mener jeg ikke, saa længe den ikke er langt talrigere, end den er. Paa Færøerne regnes den ikke mere blandt de farlige Fugle, fordi den er saa overordentlig faatallig, og af den Grund forfølger man den

ikke. At den tager Smaafugle har ikke stort at sige. Jeg skal saaledes anføre, at da jeg var paa Færøerne, hørte jeg omtale, at en enkelt Bonde tog af sit Fuglebjerg aarlig 40,000 Søpapegøjer eller Lunter, og at man sagde, han kunde saamænd lige saa godt tage 400,000; man klagede over, at han ikke var driftig nok. Altsaa det, som en saa faatallig Fugl som Storkjoven kan tage, betyder overmaade lidt. Oppe i Lagtinget er ogsaa dette ved privat Initiativ fremkomne Lovforslag blevet vedtaget med alle Stemmer mod een, og denne ene Stemme var ikke støttet paa Hensynet til Fuglens Skadelighed, men paa, at man ikke skulde optage et saadant Spørgsmaal saa kort efter, at man havde beskæftiget sig med Jagten paa Færøerne. Dette er en Meddelelse, jeg har faaet i disse Dage fra en Lagtingsmand. Jeg vilde have ønsket, at jeg kunde have fremkommet tidligere med dette Lovforslag, da jeg gerne vil have det hurtigt fremmet; men jeg maa sige, at for 14 Dage siden kendte jeg aldeles ikke til Sagen; jeg fik den ned med sidste Postdampskib fra Færøerne, og i Betragtning heraf mener jeg, at man, selv om det maatte være et lidet vigtigt Lovforslag, dog vil tage et skønsomt Hensyn til, at det er ret ønskeligt, hvis man skal naa sit Maal, at faa Loven hurtigt fremmet. Den skulde rigtignok gerne være færdig fra begge Ting inden vi tage Juleferie, for at den med kongelig Stadfæstelse kunde gaa op til Færøerne med det første Postskib.

S. Sørensen: Til det ærede Medlem for Køge (Alberti) skal jeg kun sige, at det slet ikke er saa behageligt for mig at indlade mig med ham, idet han lod til ikke at have nogen Tro til mine Udsagn. Det glædede mig imidlertid, at saavel Repræsentanten for selve Færøerne som den højtærede Justitsminister bekræftede Rigtigheden af mine Tal angaaende Storkjovens Yngleevne. Da det lod til, det var paa det Punkt, det ærede Medlem for Køge mest ønskede Beroligelse, haaber jeg, at han efterhaanden kan blive ganske rolig over for Lovforslagets videre Fremme. Naar det ærede Medlem fremhævede, at dette Forslags Vedtagelse muligvis vilde blive til Skade for Beboerne af Færøerne, skal jeg sige, hvad allerede er nævnt af Justitsministeren, at Lagtinget dog maa have nogen Mening om den Ting, og at Forslaget er vedtaget af Lagtinget med kun een Stemme mod sig, og denne Stemme motiveredes ikke ved, at den paagældende havde noget imod